

REPUBLIKA HRVATSKA
VIJEĆE ZA VODNE USLUGE

10000 Zagreb, Ul. grada Vukovara 220
KLASA: 325-11/22-03/221
URBROJ: 346-99-22-8
Zagreb, 23. rujna 2022.

Zagrebački holding d.o.o.
Ulica Grada Vukovara 41

PREDMET: Sudužništvo javnog isporučitelja vodnih usluga za dug njegovog osnivača
- dopuna stručnog mišljenja, daje se

Vijeće za vodne usluge je, na zahtjev Vodoopskrbe i odvodnje d.o.o., Zagreb (dalje u tekstu: VIOZG, izdalo 15. rujna 2022. KLASA: 325-11/22-03/221, URBROJ: 346-99-22-5 stručno mišljenje o sudužništvu javnog isporučitelja vodnih usluga za dug njegovog osnivača te isto objavilo na svojoj internetskoj stranici.

Zagrebački holding d.o.o. (dalje u tekstu: ZGH) obratio se ovom Vijeću dana 21. rujna 2022. zahtjevom za davanjem dodatnog mišljenja, pozivajući se relevantne činjenice i okolnosti, koje Vijeću možebitno nisu bile poznate u vrijeme izdavanja stručnog mišljenja od 15. rujna 2022.

U zahtjevu od 21. rujna 2022. ZGH navodi strukturu kreditnih obveza ZGH, njihovo dosadašnje servisiranje kredita, potrebu za osiguranjem likvidnosti poslovanja pojedinih društava i osnove za nove investicijske cikluse te prijedlog za sklapanjem klupskog kredita za refinanciranje postojećih kratkoročnih i dugoročnih obveza s klubom od šest hrvatskih banaka.

Navode da je predloženi kredit „podijeljen (...) u tri tranše, gdje tranša C u iznosu od 138 milijuna kuna i predstavlja financiranje ostalih općih poslovnih potreba ZGH i članica Grupe“ što obuhvaća i optimizaciju broja djelatnika administrativnih funkcija Grupe ZGH, uključujući i VIOZG u procijenjenom iznosu od 20 milijuna kuna. Tvrde da će financijskim restrukturiranjem Grupe Zagrebački holding, društvu VIO (i) osigurati likvidnost kod matičnog Društva za vremenski period premošćenja početka radova na investicijskim projektima do realizacije sredstava iz europskih fondova; (ii) repositioniranje pregovaračkih pozicija prema kreditnim institucijama kao što su HBOR/EBRD/EIB/CEB i prema dobavljačima; (iii) potencijalnu naknadu za korištenje sudužništva čija će se metodologija izračuna naknadno definirati sa sudužnicima.“

Navode i da je „predmetnim Ugovorom o kreditu ZGH imenovan kao glavni dužnik“ kredita. Navode i tri izvora ZGH iz kojih se namjerava otplatiti kredit: „(i) operativne dobiti prije kamata, poreza i amortizacije društva ZGH, (ii) komercijalizacije nekretnina ZGH-a koje nisu

u upotrebi za obavljanje primarne komunalne djelatnosti – procijenjena vrijednost nekretnine je 100 milijuna EUR, te (iii) sklapanjem Ugovora o cesija s Gradom Zagrebom u pogledu dugoročnih potraživanja vezanih uz zakup objekata izgrađenih od strane ZGH za račun Grada Zagreba - u vrijednosti od 90 milijuna EUR.“

Nastavno zaključuju „da je sudužništvo VIO-a administrativne naravi (tzv. bankarsko sudužništvo) i nema utjecaja kao takvo na kontinuitet poslovanja društva VIO-a i planirane investicijske cikluse unapređenja vodovodne infrastrukture“.

ZGH u zahtjevu navodi i „VIO sudjeluje u svojstvu dužnika u visini zaduženja do 50.000.000,00 kuna/godišnje“ čime su poštivani limiti iz članka 33. Zakona o vodnim uslugama.

ZGH također navodi da „kao dodatan element osiguranja društva VIO-a, bit će i sklapanje zasebnog ugovora između ZGH i VIO kojim će se utvrditi regresno pravo VIO-a na naknadu od ZGH bilo kojeg iznosa koji VIO potencijalno isplati temeljem Ugovora o krediti, čime se također osigurava održivost financiranja tog društva.“

ZGH navodi u svom zahtjevu i da „VIO osim navedena dva glavna izvora prihoda (cijena vodnih usluga i naknada za razvoj) koji izvori su bili osnova za izračun visine ograničenja i predmet stručnog mišljenja Vijeća, ostvaruje prihode i po drugim osnovama iz njihove djelatnosti temeljem odredbi iz članka 13. i 14. ZVU (kao što su prihodi od prodaje priključka, prihoda iz proračuna Grada Zagreba te ostali prihodi od prodaje proizvoda i usluga). Projekcija tih prihoda (prihodi po drugoj osnovi) za 2023. procjenjuju se u ukupnom iznosu od 105 milijuna kuna“ te zaključuju „da su i ti prihodi značajniji od iznosa visine danog sudužništva, odnosno veći od 50.000.000,00 kuna/godišnje.“

ZGH nastavno daje projekciju prihoda za 2023., a isti su iskazani kako slijedi: poslovi čišćenja slivnika od 12 milijuna kuna, održavanje građevina javne odvodnje oborinskih voda od 40 milijuna kuna, izgradnja priključaka od 30 milijuna kuna, poslovi vođenja naplate (ZOV i HV) od 13 milijuna kuna, ostale usluge (QH linije, cisterne, hidrantski nastavci) od 3 milijuna kuna, financijski prihodi od 7 milijun kuna, pražnjenje septičkih jama – neutvrđen iznos, što ukupno čini 105 milijuna kuna ostalih prihoda.

Na temelju članka 68. stavka 1. točka 9. Zakona o vodnim uslugama (NN br. 66/19) Vijeće za vodne usluge daje dopunu stručnog mišljenja od 15. rujna 2022.

Mjerodavno pravo

Zakon o vodnim uslugama (NN br. 66/19; dalje u tekstu: ZVU)

Dopušteni predmet poslovanja (registrirane djelatnosti)

Članak 13.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga ne može obavljati druge djelatnosti, osim vodnih usluga.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, javni isporučitelj vodnih usluga može obavljati i dodatne djelatnosti:

- uzorkovanja i ispitivanja zdravstvene ispravnosti vode za ljudsku potrošnju za vlastite potrebe

- iz članaka 14. i 15. ovoga Zakona
- izvođenja priključaka na komunalne vodne građevine sukladno člancima 55. i 56. ovoga Zakona za korisnike vodnih usluga na svom uslužnom području
- ovjeravanja i pripreme vodomjera za ovjeravanje za korisnike vodnih usluga na svom uslužnom području
- posebne isporuke vode iz članaka 47. do 50., 52. i 53. ovoga Zakona
- proizvodnje energije u procesu obavljanja djelatnosti vodnih usluga, uključujući i prodaju, u skladu s posebnim propisima o energiji
- isporuke vode pročišćene na uređaju za pročišćavanje otpadnih voda u svrhu ponovnog korištenja, uključujući i prodaju
- gospodarenja otpadnim muljem nastalim u procesu pročišćavanja otpadnih voda
- gospodarenja građevnim i drugim neopasnim otpadom koji nastaje u pogonu i održavanju komunalnih vodnih građevina, ako ispunjava uvjete iz posebnih propisa i
- upravljanja projektom gradnje kada je javni isporučitelj vodnih usluga investitor projekta.

(3) Ako javni isporučitelj vodnih usluga upravlja uređajem za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda koji ima liniju za obradu otpadnog mulja, dužan je obavljati i djelatnost gospodarenja otpadnim muljem, u skladu s posebnim propisima o otpadu.

(4) Javni isporučitelj vodnih usluga može davati svoju imovinu u najam, zakup ili davati na toj imovini drugo pravo koje drugog ovlašćuje na korištenje, u vrijeme kada mu ona nije potrebna za obavljanje vodnih usluga ili drugih djelatnosti iz ovoga članka. Javni isporučitelj vodnih usluga može, gdje je to nužno, sklapati i ispunjavati navedene pravne poslove u vidu djelatnosti i pod uvjetom da ne pribavlja novu imovinu u svrhu obavljanja djelatnosti iz ovog stavka. Procjena vrijednosti nekretnina provodi se u skladu s propisima o procjeni vrijednosti nekretnina.

Upravljanje u djelatnosti urbane oborinske odvodnje

Članak 14.

(1) Jedinica lokalne samouprave ovlaštena je izravno prenijeti poslove upravljanja projektom gradnje građevina urbane oborinske odvodnje na javnog isporučitelja vodnih usluga i uz njegov pristanak ako on ispunjava uvjete propisane propisima o poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji.

(2) Prijenos iz stavka 1. ovoga članka može obuhvatiti i poslove upravljanja izgrađenim građevinama urbane oborinske odvodnje ili samo poslove neposrednog održavanja građevina urbane oborinske odvodnje.

(3) Javni isporučitelj vodnih usluga ne može prihvatiti prijenos iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ako za te poslove nisu osigurana sredstva u proračunu jedinice lokalne samouprave.

(4) O prijenosu iz stavka 1. ovoga članka sklapa se ugovor, najkraće na četiri godine, koji sadržava i plan građenja i održavanja tih građevina te sredstva za financiranje radova.

(5) Javni isporučitelj vodnih usluga odgovara za štetu trećim osobama ako ugovoreni radovi za koje su osigurana sredstva u proračunu jedinice lokalne samouprave nisu izvedeni ili ako postoje bitni nedostaci u izvedenim radovima. U svim drugim slučajevima odgovornost ima jedinica lokalne samouprave.

Upravljanje u djelatnosti navodnjavanja

Članak 15.

(1) Jedinica područne (regionalne) samouprave ovlaštena je izravno prenijeti poslove upravljanja projektom gradnje građevina za navodnjavanje i na javnog isporučitelja vodnih usluga i uz njegov pristanak ako on ispunjava posebne uvjete propisane propisima o poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji.

(2) Prijenos iz stavka 1. ovoga članka može obuhvatiti i poslove upravljanja izgrađenim građevinama za navodnjavanje ili samo poslove neposrednog održavanja građevina za navodnjavanje. Ako se prenose

poslovi upravljanja izgrađenim građevinama za navodnjavanje ili poslovi neposrednog održavanja građevine, javni isporučitelj vodnih usluga mora ispunjavati i posebne uvjete iz zakona kojim se uređuju vode.

(3) Javni isporučitelj vodnih usluga ne može prihvatiti prijenos iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ako za te poslove nisu osigurana sredstva u proračunu jedinice područne (regionalne) samouprave.

(4) O prijenosu iz stavka 1. ovoga članka sklapa se ugovor, najkraće na četiri godine, koji sadržava i plan građenja i održavanja tih građevina te sredstva za financiranje radova.

(5) Javni isporučitelj vodnih usluga odgovara za štetu trećim osobama ako ugovoreni radovi za koje su osigurana sredstva u proračunu jedinice područne (regionalne) samouprave nisu izvedeni ili ako postoje bitni nedostaci u izvedenim radovima. U svim drugim slučajevima odgovornost ima jedinica područne (regionalne) samouprave.

Javna vodoopskrba drugim isporučiteljima

Članak 47.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga može pružati uslugu javne vodoopskrbe drugom isporučitelju vodnih usluga.

(2) Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je pružati uslugu javne vodoopskrbe drugom isporučitelju vodnih usluga ako to ne ugrožava isporuku vode na uslužnom području prvoga isporučitelja, a drugom isporučitelju redovito ili povremeno nedostaju potrebne količine vode ili drugi isporučitelj ima hitnu potrebu za dodatnim količinama vode zbog nestašica, onečišćenja, drugog pogoršanja kakvoće vode i drugih hitnih razloga.

(3) Cijena vodne usluge iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne može biti veća od troška proizvodnje vode ili nabave vode od trećeg isporučitelja i razumnog troška provoda vode kroz građevine za javnu vodoopskrbu.

(4) Cijenu vodne usluge iz stavaka 1. i 2. ovoga članka određuje javni isporučitelj vodnih usluga – prodavatelj svojom odlukom, zasebno od odluke o cijeni vodnih usluga koja se donosi za krajnje korisnike vodnih usluga, uz prethodnu suglasnost Vijeća za vodne usluge.

(5) Cijena vodnih usluga iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne sadržava fiksni dio, kao ni naknadu za razvoj, naknadu za zaštitu voda i naknadu za korištenje voda iz zakona kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva.

Javna vodoopskrba autocisternom

Članak 48.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga ovlašten je pružati uslugu javne vodoopskrbe fizičkim i pravnim osobama putem autocisterne za prijevoz vode ako su ispunjene sve niže pretpostavke:

- da ne postoji građevina za javnu vodoopskrbu na koju se fizička ili pravna osoba dužna priključiti
- da spremnik za vodu u koju se isporučuje voda služi zakonito izgrađenom objektu i
- da je za potrebe odvodnje otpadnih voda iz objekta iz podstavka 2. ovoga stavka izgrađen individualni sustav odvodnje sukladno odluci o odvodnji otpadnih voda.

(2) Javni isporučitelj vodnih usluga može odrediti cijenu javne vodoopskrbe autocisternom tako:

- da cijena nije veća od prosječne cijene vodne usluge javne vodoopskrbe iz sustava javne vodoopskrbe na uslužnom području, a troškovi prijevoza se podmiruju iz prihoda od cijene vodnih usluga na uslužnom području ili

– da cijena prema jednom korisniku vodne usluge osigurava puni povrat troškova od te vodne usluge, uključujući i troškove prijevoza.

(3) Na javnu vodoopskrbu autocisternom na otocima primjenjuje se zakon kojim se uređuje način upravljanja razvojem hrvatskih otoka.

(4) Trošak prijevoza, u slučaju iz stavka 3. ovoga članka, ne može se podmiriti iz prihoda od cijene vodnih usluga na uslužnom području.

Javna vodoopskrba vodonoscem

Članak 49.

(1) Javna vodoopskrba plovilom za prijevoz vode (u daljnjem tekstu: vodonosac) na otocima pruža se u skladu sa zakonom kojim se uređuje način upravljanja razvojem hrvatskih otoka, osim ako je ovim Zakonom drukčije određeno.

(2) Na isporuku vode iz vodonosca izravno u spremnike za vodu pojedinačnih objekata primjenjuju se odredbe članka 48. stavka 1. ovoga članka.

(3) Trošak prijevoza vodonoscem na otok ne može se podmiriti iz prihoda od cijene vodnih usluga na uslužnom području ili na drugi sličan način.

Prihvat komunalnih otpadnih voda i otpadnog mulja od drugog isporučitelja vodnih usluga

Članak 52.

(1) Isporučitelj vodnih usluga može prihvatiti komunalne otpadne vode od drugog isporučitelja vodnih usluga radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja ili procjedne vode od isporučitelja javne usluge gospodarenja otpadom pod uvjetom da te vode po sastavu odgovaraju komunalnim otpadnim vodama.

(2) Isporučitelj vodnih usluga dužan je prihvatiti komunalne otpadne vode od drugog isporučitelja vodnih usluga radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja ako drugi isporučitelj nema mogućnost pročišćavanja komunalnih otpadnih voda, a prvi isporučitelj raspolaže odgovarajućim resursima za to. U slučaju odbijanja prijehvata Ministarstvo će, prema načelu svrsishodnosti, odrediti isporučitelja vodnih usluga koji će prihvatiti komunalne otpadne vode drugog isporučitelja vodnih usluga.

(3) Cijena prijehvata komunalnih otpadnih voda radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja ne može biti veća od razumnog troška provoda voda kroz građevine za odvodnju otpadnih voda i troška pročišćavanja i ispuštanja pročišćenih otpadnih voda.

(4) Cijenu iz stavka 3. ovoga članka određuje isporučitelj koji prihvaća komunalne otpadne vode odlukom zasebnom od odluke o cijeni vodnih usluga, uz prethodnu suglasnost Vijeća za vodne usluge.

(5) Isporučitelj vodnih usluga dužan je prihvatiti otpadni mulj od drugog isporučitelja vodnih usluga radi daljnje uporabe i zbrinjavanja ako raspolaže odgovarajućim resursima za to.

(6) Cijena daljnje uporabe i zbrinjavanja otpadnog mulja ne može biti veća od razumnog troška daljnje uporabe i zbrinjavanja otpadnog mulja. Na određivanje ove cijene primjenjuje se odredba stavka 4. ovoga članka.

(7) Cijena prekograničnog prijehvata komunalnih otpadnih voda radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja uređuje se ugovorom po tržišnim načelima.

Prihvat komunalnih otpadnih voda i otpadnog mulja na uređaj za pročišćavanje industrijskih otpadnih voda

Dodatno činjenično stanje

U projekciji prihoda iz dodatnih djelatnosti po čl. 13. ZVU za 2023., koju je prezentirao ZGH, a čiju je vjerodostojnost potvrdio i VIOZG isti su iskazani kako slijedi: poslovi čišćenja slivnika od 12 milijuna kuna, održavanje građevina javne odvodnje oborinskih voda od 40 milijuna kuna, izgradnja priključaka od 30 milijuna kuna, poslovi vođenja naplate (ZOV i HV) od 13 milijuna kuna, ostale usluge (QH linije, cisterne, hidrantski nastavci) od 3 milijuna kuna, financijski prihodi od 7 milijun kuna, pražnjenje septičkih jama – neutvrđen iznos, što ukupno čini 105 milijuna kuna ostalih prihoda.

Ako se iz ukupnog zbroja isključe prihodi za održavanje građevina javne odvodnje oborinskih voda od 40 milijuna kuna (čija je namjena također striktno određena čl. 14. ZVU; vidjeti nastavno razmatranje!) VIOZG na godišnjoj razini ostvaruje 65 milijuna kuna prihoda koji nisu pod zakonski striktno određenom namjenom potrošnje.

Prema projekciji prihoda za dodatnih djelatnosti po čl. 13. ZVU za razdoblje 2023.- 2030., koju je podnio ZGH, isti iznose od 103 do 107 milijuna kuna. Ako se iz ukupnog zbroja isključe prihodi za održavanje građevina javne odvodnje oborinskih voda od 40 milijuna kuna (čija je namjena također striktno određena čl. 14. ZVU; vidjeti nastavno razmatranje!) VIOZG na godišnjoj razini ostvaruje 63 do 67 milijuna kuna prihoda koji nisu pod zakonski striktno određenom namjenom potrošnje.

Pravna ocjena

Vijeće smatra da sredstva kredita koja bi, prema navodima ZGH trebala služiti za pokriće tekuće likvidnosti VIOZG, nisu dostatno i izričito specificirana, niti kvantificirana, kako u prapratnim materijalima za 15. sjednicu Skupštine Grada Zagreba, točka 22., tako ni u zahtjevu ZGH za dodatno mišljenje Vijeća.

Isto tako, Vijeće smatra da ne postoji „administrativno sudužništvo“, kako se sugerira u zahtjevu ZGH, jer namirenje dijela kredita (pa bilo ono i limitirano do godišnjeg iznosa od 50 milijuna kuna) na teret sredstava sudužnika u pravno-obvezujućem ugovoru o kreditu uvijek može postati realno.

Vijeće ostaje pri svome stručnom mišljenju od 15. rujna 2022. da komunalne vodne građevine, te prihodi od cijene vodnih usluga i naknade za razvoj ne mogu biti izvor namirenja (kolateral) za kreditne obveze, koje nisu povezane s pružanjem vodnih usluga.

Međutim, ukazujemo da ZVU ne postavlja ograničenja namjenske potrošnje prihoda ostvarenih po čl. 13. ZVU, isključujući stavak 2. podstavak 2., koji upućuje na članke 14. i 15. ZVU te stavak 2. podstavak 5., u dijelu koji upućuje na članke 47., 48., 49. i 52. ZVU (dalje u tekstu: prihodi od pojedinih dodatnih djelatnosti iz članka 13. ZVU). Ta sredstva mogu služiti kao izvor namirenja (kolateral) duga, koji nužno nije povezan s pružanjem vodnih usluga.

Ali, kako i prihodi od pojedinih dodatnih djelatnosti iz članka 13. ZVU služe pokriću troškova obavljanja predmetnih dodatnih djelatnosti sudužnika (operativni troškovi ili OPEX) izvjesno je da eventualno podmirenje duga po sudužništvu može dovesti javnog isporučitelja vodnih usluga u stanje u kojem nije sposoban pokriti troškove od pojedinih dodatnih djelatnosti iz

članka 13. ZVU prihodima od pojedinih dodatnih djelatnosti iz članka 13. ZVU (nelikvidnost u poslovanju). U takvom slučaju javni isporučitelj vodnih usluga bi, ako nema alternativnog izvora pokrića, morao pokriti nastalu nelikvidnost prihodima iz cijene vodne usluge, koja u skladu s čl. 5. st. 7. ZVU služi i za pokriće izdataka poslovanja javnog isporučitelja vodnih usluga.

Jednako tako, uvijek postoji rizik da prihodi ostvareni od pojedinih dodatnih djelatnosti iz članka 13. ZVU, do okončanja otplate kredita budu ostvarena na godišnjoj razini ispod sudužničkog limita od 50 milijuna kuna. U takvom slučaju javni isporučitelj vodnih usluga bi, ako nema alternativnog izvora pokrića, morao pokriti nastalu nelikvidnost prihodima iz cijene vodne usluge, koja u skladu s čl. 5. st. 7. ZVU služi i za pokriće izdataka poslovanja javnog isporučitelja vodnih usluga.

Da bi se dva prethodno opisana rizika (nelikvidnost i probijanje limita ostvarenih prihoda od pojedinih dodatnih djelatnosti po čl. 13. ZVU) svela na najmanju mjeru, nužno je da se zasebnim ugovorom o dodatnom osiguranju između ZGH i VIOZG, koji je ZGH spomenuo u svom zahtjevu:

- ugovori *automatski regres* tj. odredba po kojoj ako se vjerovnici namire iz sredstava sudužnika ZGH će samostalno, bez poziva sudužnika, u roku do najviše 30 dana po namiri vjerovnika, podmiriti cjelokupni iznos namire, u korist računa sudužnika
- ako podmirenje iz alineje 1. ne bude moguće zbog nelikvidnosti ZGH ili bilo kojeg drugog razloga, ZGH se obvezuje, na prijedlog javnog isporučitelja vodnih usluga ili po pozivu Vijeća za vodne usluge, odobriti primjenom članka 24. Zakona o vodnim uslugama, takvu tarifu cijene vodnih usluga kojom će se pokriti iznosi koji su u korist vjerovnika, namireni na teret javnog isporučitelja vodnih usluga.

Prema pravnom stajalištu Vijeća za vodne usluge ne postoji zapreka da se članak 24. ZVU primjenjuje kao pravna osnova donošenja odluke o cijeni vodnih usluga i u slučajevima kad javni isporučitelj vodnih usluga ima samo jednoga člana društva. Pravna osnova iz članka 24. ZVU neovisna je o integraciji javnih isporučitelja vodnih usluga, koja je propisana odredbama ZVU.

Nadalje, u svrhu svođenja rizika spomenutih u odlomcima 5. i 6. ove Pravne ocjene, pozivamo ZGH da sudužništvo VIOZG odredi kao *prvi prioritet* u primjeni članka članku 8.7. Ugovora o kreditu (u tekstu nacрта), kojim je uređeno da: „Korisnik kredita može za vrijeme trajanja ovog Ugovora predložiti Kreditodavateljima otpust nekog od Instrumenata osiguranja i/ili otpust Sudužnika iz obveze po ovom Ugovoru i uvjete takvog otpusta (poput, npr. zamjene sudužništva za jamstvo Grada Zagreba, ali i ostale potencijalne mogućnosti zamjene sudužništva), a Kreditodavatelji će dati svoje očitovanje na takav prijedlog Korisnika kredita u razumnom roku.“

U smislu utvrđenog činjeničnog stanja i pravne ocjene, ako se sudužništvo VIOZG za dug ZGH utemelji na prihodima od pojedinih dodatnih djelatnosti iz članka 13. ZVU, kako je naprijed opisano, kao i pod pretpostavkama navedenim u odlomcima 7. i 9. Pravne ocjene, isto ne bi

bilo protivno odredbama Zakona o vodnim uslugama i Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva.

S poštovanjem,

Dostaviti elektronskom poštom i poštom (R):

- Naslovu, 1 x
- Grad Zagreb, Gradski ured za gospodarstvo, ekološku održivost i strategijsko planiranje, 1x
- Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. Zagreb, 1x
- Referada, 1x
- Arhiva, 1x